

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

ΜΙΧΑΗΛ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Τέκνον μοχθοῦντος διὰ τὴν Τεχνικὴν π.α.τρός, ὁ μεταστάς ἀπεφοίτησε κατὰ τὸ 1897 νεώτατος τοῦ Ἐθνικοῦ

ποίησιν κατὰ τὸ 1922 τῆς Ἐνώσεως τῶν Ἑλλήνων Μηχανικῶν, ἧς καὶ ὑπῆρξε Πρόεδρος.

Μετσοβίου Πολυτεχνείου καὶ ἠκολούθησε τὴν κλάδον τῆς ἐφηρμοσμένης Ἡλεκτρολογίας, ἐρ.ασθεὶς τὸ πρῶτον μὲν ὡς ἰδιώτης ἐπαγγελματίας, ἀπὸ τοῦ 1902 δὲ μέχρι τοῦ 1926 ὡς Μηχανικός ἐπὶ τῶν κατασκευῶν καὶ Διευθυντὴς ἐκμεταλλεύσεως καὶ κατασκευῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ἡλεκτρικῆς Ἑταιρείας. Ἡ πολύτιμος καὶ πολυσχιδῆς δρασίς του θὰ μενίη πάντοτε ζωηρὰ εἰς τὴν μνήμην τῶν συ ἀδελφῶν του, ὡς καὶ πλείθους ἄλλων κατωτέρων τεχνικῶν, τοὺς ὁποίους αὐτὸς καθωδύγησε, προώθησε καὶ ἀνέπτυξε κατὰ τὰ εἴκοσι τέσσαρα ὁλόκληρα ἔτη τῆς μακροῦς ἐν τῇ Ἡλεκτρικῇ Ἑταιρείᾳ ὑπηρεσίας του. Κατὰ τὰ ἐπόμενα δέκα πέντε μέχρι σήμερον ἔτη, ὡς σύμβουλος ἐν τῇ Γενικῇ Ἡλεκτρικῇ Ἑταιρείᾳ καὶ ἄλλοι, προσέφερε τὰς ὑπηρεσίας του Ἑλλάδι.

καὶ τὴν ἀνεκτίμητον πείραν του διὰ τὴν ἐν γένει πρόοδον τῆς Ἡλεκτρικῆς Ἐπιπέτης καὶ Τέχνης ἐν

Παραλλήλως πρὸς τὴν ὡς ἄνω καθαρῶς ἐπαγγελματικὴν σταδιοδρομίαν, ἀκάματος ὑπῆρξεν ἡ δρασίς του τόσοσιν προώρω; καὶ ἀδοκῆτως μεταστάντος συναδέλφου του εἰς τὴν ὅλως τεχνικὴν τῆς χώρας κίνησιν, τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ ἐπαγγελματικὴν ἀνύψωσιν καὶ ἐμφάνισιν τῶν Μηχανικῶν ἐν τῇ ὅλῃ ἐν τῇ Κοινωνίᾳ δράσει των.

Ἐπῆρξεν εἰς ἐκ τῶν ἰδρυτῶν, κατὰ μὲν τὸ 1898 τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολυτεχνικοῦ Συλλόγου, βραδύτερον δὲ τοῦ Συνδέσμου Ἀποφοίτων τοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου. Ἀνάλογον δρασίαν ἀνέπτυξε κατὰ τὰ μετέπειτα ἔτη εἰς τὴν ἰδρυσιν καὶ ὀργάνωσιν τοῦ Σωματείου Ἀνωτέρων Τεχνικῶν Ὑπαλλήλων Ἀνωρύμων Ἑταιρειῶν, τὸν Σύνδεσμον τῶν Ἑλλήνων Μηχανικῶν, πολλὰς δὲ προσπαθείας κατέβαλε διὰ τὴν ἔνωσιν καὶ ὁλοκλήρωσιν τῶν ὡς ἄνω Συλλόγων καὶ τὴν πραγματο-

ποίησιν κατὰ τὸ 1922 τῆς Ἐνώσεως τῶν Ἑλλήνων Μηχανικῶν, ἧς καὶ ὑπῆρξε Πρόεδρος.

Ἄλλὰ τὸ ἐπιστέγασμα τῆς τοιαύτης μακρῆς προσπάθειάς του μεταστάντος ἀειμ.ήστου συναδέλφου, ὑπῆρξεν ἡ κατὰ τὸ 1923 σύμπηξις καὶ ἰδρυσιν τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος, τοῦ ὁποίου καὶ ὑπῆρξεν ἀπὸ τοῦ 1925 μέχρι τοῦ 1935 Γενικὸς Γραμματεὺς, Ἀντιπρόεδρος καὶ ἐπὶ τετραεΐαν Πρόεδρος.

Κατὰ τὴν κηδεΐαν του ἦν ἠκολούθησεν πλῆθος μηχανικῶν ὁ Πρόεδρος τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος κ. Ἀνδρέας Γεωργαλᾶς ἀπηύθυνεν πρὸς τὸν νεκρὸν τοῦ Μιχαὴλ Οἰκονομοῦ τὸν ὑστατον χαιρετισμὸν ἐκ μέρους τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος.

Ἄφου δι' ὀλίγων ἀνέφερε τὴν σταδιοδρομίαν τοῦ μεταστάντος, ὁ κ. Γεωργαλᾶς εἶπε τὰ ἑξῆς :

Ἀείμνηστε Συνάδελφε,

Εἰς τὸν πρόσκαιρον τοῦτο βίον διάφορον ἕκαστος σκοπὸν ἐπιδιώκει, οἱ ἐκλεκτότεροι δὲ, ὡς καὶ σὺ ἐκλεκτὸς ὑπῆρξες, εἰς ἰδανικὰ μόνον προβλέπουσιν. Ἐκ τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν τίποτε δὲν συνοδεύει εἰς τὴν μετέπειτα αἰωνίαν ζωὴν. εἰς τὴν ὁποίαν καὶ σὺ τόσοσιν ἀδοκῆτως εἰσῆλθες. Βάδιζε τὴν νέαν ἀτέρμονα ὁδὸν μὲ τὰ ἰδανικά σου, μὲ τὸ ἴδιον μεῖδιμα μὲ τὸ ὅποιον καὶ εἰς τὴν πρόσκαιρον ταύτην ζωὴν ἠτένιζες τόσοσιν τὰς εὐχαρίστους ὅσον καὶ τὰς ἀντιξόους περιστάσεις. Ὁ ἀλησμόνητος μελιχίος τρόπος σου πρὸς συναδέλφους, φίλους, γνωστοὺς καὶ ἀγνωστοὺς, ὁ πανθολογούμενος ὀρθολογισμὸς μὲ τὸν ὅποιον ἠτένιζες καὶ ἠρέυνας ὅλα τὰ ζητήματα καὶ τέλος ἡ ἀγαθότης, ἡ προθυμία καὶ ἡ καλωσύνη πρὸς πάντα προσφεύγοντα εἰς σέ, ἀπομένουν ὡς μία ἀνεκτίμητος πρὸς μίμησιν ὑποθήκη δι' ἡμᾶς τοὺς ὑπολειπομένους καὶ ἡ γλυκεία καὶ πρᾶος ἀνάμνησις τῶν προτερημάτων σου τούτων, θὰ σὲ συντροφεύη, ἔσσει εἰς τὴν νέαν καὶ αἰωνίαν ζωὴν σου

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΟΥΚΑΣ

Εἰς ἡλικίαν 75 ἐτῶν, ἀπέθανε τῇ 10 Νοεμβρίου ὁ Κωνσταντῖνος Δούκας, προϊστάμενος τοῦ Γραφείου Στατικοῦ Ἐλέγχου Κατασκευῶν. Διὰ τοῦ θανάτου του ὁ τεχνικὸς κόσμος στερεΐται ἐνὸς τῶν ἐκλεκτοτέρων του με-

λῶν, τοῦ ὁποίου ἡ σταδιοδρομία ἐπῆρξε λαμπρὰ καὶ ἡ συμβολή του εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς τεχνικῆς ἐν Ἑλλάδι ἐξαιρετική.

Ὁ μεταστάς ἐγεννήθη εἰς Καλάβρυτα τῷ 1866, ἔλα-

βε δὲ τὸ δίπλωμα τοῦ πολιτικοῦ μηχανικοῦ ἀπὸ τὸ Πολυτεχνεῖον τῆς Ζυρίχης τῷ 1896. Διετέλεσεν ἐπὶ ἑπταετίαν μηχανικὸς ἐν ἀρχῇ καὶ ἀρχιμηχανικὸς κατόπιν τῆς Ἑταιρίας Theodor Bell & Co, ἐπὶ δεκαετίαν ἀρχιμηχανικὸς τῆς Γερμανικῆς Ἑταιρίας Königgin Marienhütte A. G. καὶ ἐπὶ τριετίαν ἀρχιμηχανικὸς τῆς Societá Italiana per Costruzioni in ferro e Gasometri, μελετήσας καὶ ἐκτελέσας πλείστα σημαντικὰ ἔργα, τιμηθεὶς διὰ χρυσοῦ μεταλλίου διὰ τὴν πρωτότυπον καὶ οἰκονομικὴν κατασκευὴν τῶν ὑποστέγων μηχανημάτων τῆς ἐθνικῆς Ἑλβετικῆς ἐκθέσεως ἐν Γενεύῃ καὶ δι' τοῦ πρώτου βραβείου εἰς τὸν διαγωνισμὸν τῆς μεταλλικῆς γεφύρας Chauderon-Montbenon ἐν Λωζάνῃ. Ἐπὶ πλέον ἀσχοληθεὶς μὲ τὸ μόλις τότε ἐμφανιζόμενον ὡς ὑλικὸν κατασκευῆς σιδηροπαγῆς σκυρόδεμα, ἐδημοσίευσεν εἰς τὸ Beton und Eisen τὴν μελέτην Der Gleitwiderstand bei den Verbundkörpern ἣτις ἀργότερον ἀνεδημοσιεύθη ἐν μεταφράσει εἰς τὸ ἐπιστημονικὸν δελτίον τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας, ἐπενόησε δὲ ράβδους ὀπισμοῦ ἰδίου συστήματος διὰ τῶν ὁποίων ἐξετελέσθησαν πλείστα ἔργα ἐν Σαξωνίᾳ.

Κατὰ τὸν παρελθόντα μέγαν πόλεμον κληθεὶς ὑπὸ τοῦ τότε ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἀνέλαβεν τὴν ἐξεύρεσιν ὑλικῶν, τὴν μελέτην καὶ κατασκευὴν τῶν ξυλίνων γεφυρῶν διὰ τὴν μεταφορὰν τοῦ στρατοῦ πρὸς τὰ σύνορα, καθ' ὅσον τὰ προβλεπόμενα μεταλλικὰ ζεύγματα δὲν εἶχε κατορθωθῆ νὰ φθάσουν ἐγκαίρως εἰς Ἑλλάδα. Εἰς ἀναγνώρισιν τῆς ἐπαρκείας μεθ' ἧς ἐξετέλεσε τὴν ἀνατεθεισάν αὐτῷ ἐντολήν τῷ ἀπενεμήθη ὁ ἀργυροῦς σταυρὸς τοῦ Σωτήρος.

Παρέμεινεν ἕκτοτε εἰς Ἑλλάδα ἐργασθεὶς ἐπὶ πενταετίαν ὡς ἐπιθεωρητὴς τῶν Σιδηροδρόμων, κατόπιν δὲ ἐπὶ 18 ἔτη, μέχρι τοῦ θανάτου του, ὡς προϊστάμενος τοῦ Γραφείου Στατικῶν Ἑλέγχου Κατασκευῶν μελετήσας καὶ ἐλέγξας τὰ πλείστα τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐκτελεσθέντων ἔργων πάσης φύσεως. Κατὰ τὴν ἐνάσκησιν τῶν καθηκόντων του αὐτῶν, ὁ Κωνσταντῖνος Δούκας, ἄφησε νὰ φανῆ παραλλήλως πρὸς τὸν λαμπρὸν ἐπιστήμονα καὶ ὁ ὑπέροχος ἀιθρολόγος. Μὲ βαθεῖαν κατανόησιν τῆς κοινωνικῆς ἀποστολῆς τοῦ τεχνικοῦ καὶ μὲ τὴν σεμνότητα τοῦ ἀληθοῦς ἐπιστήμονος περιεφρόνησε κάθε ὑλικὸν κέρδος, κάθε ἐπίδειξιν. Ὑπόδειγμα ἀκεραιότητος χαρακτῆρος, εὐσυνειδησίας καὶ ἐργατικότητος, ἐχθρὸς κάθε προχειρολόγου καὶ ἐπιπολαίας λύσεως καὶ τῆς κακῶς ἐννοουμένης οἰκονομίας εἰς βάρος τῆς τεχνικῆς ἀριότη-

τητος τῶν ἔργων, οὐδέποτε ἐκουράσθη καὶ μέχρι τῶν τελευταίων τοῦ βίου του ἡμερῶν, νὰ ἀναζητᾷ νὰ καθοδηγῇ καὶ νὰ συμβουλευῇ, ἀκόμη καὶ ἔξω τῶν ὑπηρεσιακῶν του ὑποχρεώσεων ὅλως ἀφιλοκεροδῶς, διὰ τὴν ἀριωτέραν μελέτην καὶ κατασκευὴν τῶν ἔργων. Δὲν ἤρκετο εἰς τὸν τυπικὸν ἔλεγχον ἀλλ' ἐπεξήτει τὴν προσωπικὴν ἐπαφὴν μὲ τὸν μελετῶντα μηχανικὸν τροσπαθῶν νὰ τοῦ ἐμφυσήσῃ τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν σοβαρὰν καὶ ἐπιστημονικὴν ἐργασίαν.

Κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον ἐτέθη εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ Γενικοῦ Στρατηγείου διὰ τὴν μελέτην μεταλλικῶν λυομένων γεφυρῶν, ἐφαρμόσας ἴδιον σύστημα, τὸ ὁποῖον καὶ ἄλλοτε εἶχεν ἐφαρμόσει εἰς ἀναλόγους γεφύρας διὰ τὰς Γερμανικὰς καὶ Ὁλλανδικὰς ἀποικίας.

Ἀποθνήσκων ἀρῆκε σειρὰν σημειώσεων ἀναφερομένων εἰς προτιωτύπους τοῦ μελέτας εἰς τὴν στατικὴν, γεγονόςς τὸ ὁποῖον ἀποδεικνύει ὅτι παρὰ τὴν προκεχωρημένην ἡλικίαν του, ἡ ἀγάπη του πρὸς τὴν ἐπιστήμην οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον ἐμειώθη.

Ὅσοι ἐγνώρισαν τὸν ἀποθανόντα εἶτε ὡς δημόσιον λειτουργὸν εἶτε ὡς ἄνθρωπον, ἐξετίμησαν τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν ἀξίαν του, θὰ διαφυλάξουν δὲ ἔσασαι εὐλαβῆ τὴν μνήμην του.

Ὁ καθηγητὴς τοῦ Πολυτεχνείου κ. Α. Ρουσόπουλος ἀποχαιρετῶν τὸν νεκρὸν εἶπε:

Σεβαστέ, πολὺκλανοτε φίλε,

Μὲ σεβασμὸν καὶ λύπην εἰλικρινῆ καὶ βαθεῖαν, ἐρχόμεθα νὰ σοῦ ἀποδώσωμε τὸν τελευταῖον χαιρετισμόν.

Ὅσοι ὑπηρετήσαν κοντὰ σου ἐρχονται ν' ἀποχαιρετήσουν τὸν στοργικὸν προϊστάμενον πρὸς τοὺς ὑπεδέχτο καὶ τοὺς ἀπεχωρίζετο πάντοτε μὲ μειλίχιον πατρικὸν μειδίημα.

Ὅσοι ἤρχοντο διὰ νὰ τοὺς ὀδηγήσῃς ἢ νὰ τοὺς ἐλέγξῃς εἰς τὴν ἐργασίαν τῶν ἀποχαιρευτῶν τὸν σοφὸν ἄνδρα πρὸς ποτὲ δὲν περιορίζετο εἰς ἀπλὰς ὑπηρεσιακὰς λέξεις, ἀλλὰ μὲ ἐνδιαφέρον καὶ βαθύτητα μετέδιδε τὰς ὀδηγίας τῆς πολυμαθείας του καὶ τοῦ εὐρέως πνευμάτος του.

Οἱ συνάδελφοι καὶ φίλοι σου ἀποχαιρευτῶν τὸν ἀνιδιοτελῆ ἐπιστήμονα, τὸν γλυκὴν καὶ εὐγενῆ ἄνθρωπον καὶ τὸν πραγματικὸν εὐπατριδὴν, πρὸς μὲ ἀγαθότητα ἐπέρασεν ἀπὸ τὴν ζωὴν.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Α. ΠΟΝΗΡΗΣ

Διὰ τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου Παν. Πονήρη, ἡ μὲν κοινωνία ἀπώλεσεν ἓνα χρηστὸν καὶ ἀγαθὸν πολίτην, ὁ δὲ τεχνικὸς κόσμος τοῦ τόπου ἓνα ἐκ τῶν ἀρίστων μελετητῶν τῶν σχετικῶν μὲ τὰ πλοῖα μηχανολογικῶν καὶ ναυπηγικῶν ζητημάτων, πρὸς τοὺς δὲ ἓνα ἐντιμώτατον καὶ σοβαρὸν ἐκτελεστὴν πάσης μηχανουργικῆς φύσεως τεχνικῆς ἐργασίας.

Ὁ Παναγιώτης Πονήρης μετὰ τοῦ μακαρίτου Ἀγγέλου Κοφινᾶ ὑπῆρξαν οἱ πρῶτοι διπλωματοῦχοι τῆς Ἀνωτ. Μηχανολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἑθν. Μετσοβίου Πολυτεχνείου, ἣτις ἰδρύθη κατὰ τὸ ἔτος 1894.

Ἄμα τῇ ἀποπερατῶσει τῶν σπουδῶν του ἐν ἔτει 1898, προσελήφθη ἀπὸ τὴν ἐν Πειραιεὶ Ἀν. Ἐτ. Ἐλ-

ληνικῶν Μηχανοποιείων καὶ Ναυπηγείων «Βασιλειάδης» ὡς διευθυντῆς τοῦ τμήματος τῆς Λεβητοποιίας. Εὐθύς ἀπὸ τῆς προσλήψεώς του εἰς τὴν ἄνω ἐταιρείαν ἡ δρᾶσις του ὑπῆρξεν λίαν καρποφόρος καὶ λαμπρά, ἀρκεῖ δὲ νὰ ἀναφέρωμεν μερικὰ ἐκ τῶν ὑπ' αὐτοῦ μελετηθέντων καὶ ἐκτελεσθέντων ἔργων, διὰ νὰ καταδειχθῇ τὸ γόνιμον τῆς ἐργασίας του.

Πρῶτον ἐξετέλεσεν ἐπὶ τῇ βάσει μελετῶν του διαφόρους σοβαρὰς ἐπισκευὰς καὶ μετασκευὰς πολλῶν πλοίων, ἀφ' ἑνὸς τῆς ἐμπορικῆς καὶ ἀκτοπλοικῆς ναυτιλίας καὶ ἀφ' ἑτέρου διαφόρων σκαφῶν τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ.

Δεύτερον κατεσκεύασεν ἐπὶ σχεδίων του διαφόρους

μεγάλους ἀτμολέβητας τόσον τῆς ξηρᾶς ὅσον καὶ τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ πολεμικοῦ στόλου.

Τρίτον ἐμελέτησεν καὶ ἐπραγματοποίησεν διαφόρους μεταλλικὰς κατασκευὰς παντὸς εἴδους ὡς π. χ. τὴν μεγάλην στέγην τοῦ ἐν Ν. Φαλήρω Κεντρικοῦ Ἡλεκτρικοῦ Σταθμοῦ, τὴν γέφυραν τοῦ Φρουρίου Κερκύρας, τὴν μεγάλην μεταλλικὴν κλίνην τοῦ Ναυπηγείου «Βασιλειάδης» παρὰ τὴν εἴσοδον τοῦ λιμένος Πειραιῶς. Τὸ μέγα θυρόπλοιοι τῶν μονίμων Δεξαμενῶν Πειραιῶς, ὡς καὶ πλήθος ἄλλων τεχνικῶν ἔργων.

Πάντα τὰ ὡς ἄνω ἔργα φέρουσι τὴν σφραγίδα τῆς ἐπισταμένης καὶ σοβαρᾶς τεχνικῆς μελέτης τοῦ θέματος ὡς καὶ τὴν ἐπιμελὴ καὶ ἐντεχον ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου.

Τὸ παγκοσμίου φήμης Νηογνωμονικὸν Γραφεῖον «Veritas» ἐκτιμῶν δεόντως, ἀφ' ἑνὸς μὲν τὰς τεχνικὰς ἱκανότητας καὶ ἀφ' ἑτέρου τὴν ἀπόλυτον ἀκεραιότητα τοῦ χαρακτῆρος τοῦ μεταστάντος, ὥρισεν αὐτόν, ἀπὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν, κατ' ἀρχὰς μὲν ἐπὶ τῶν ὑπὸ τὸν ἔλεγγόν του πλοίων διὰ τὸν Λιμένα τοῦ Πειραιῶς, ἀπὸ δεκαπενταετίας δέ, ἡ διεύθυνσις τῆς ἐταιρείας προήγαγεν αὐτὸν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Γενικοῦ διὰ τὴν Ἑλλάδα ἐπιθεωρητοῦ τῶν ἐργασιῶν τῆς. Τὸν ἄνω βαθμὸν διετήρησεν μέχρι σήμερον. Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1916 ἀποχωρήσας τῆς ἐταιρείας «Βασιλειάδης» ἴδρυσεν μετὰ τοῦ

συναδέλφου του κ. Ν. Φαρακούκη ἴδιον ἐργοστάσιον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Μηχανουργεῖον ὁ Ἑρμῆς Φαρακούκη καὶ Πονήρη» εἰς ὃ καὶ εἰργάσθη μετὰ τοῦ αὐτοῦ ζήλου καὶ τῆς αὐτῆς ἐπιτυχίας μέχρι τέλους τοῦ βίου του.

Καὶ αὕτη μὲν ἦτο ἡ λαμπρὰ τεχνικὴ σταδιοδρομίαι τοῦ ἀειμνήστου Πονήρη ἀπὸ κοινωνικῆς δὲ ἀπόψεως ἡ δρᾶσις του κατ' οὐδὲν ὑπελείπετο. Πράγματι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ σταδίου του ὑπῆρξεν μετὰ τῶν ἰδρυτῶν τῆς Νυκτερινῆς Σχολῆς Πειραιῶς «Προμηθεύς», εἰς τὴν ὁποίαν ἐπὶ μακρὰ ἔτη ἐδίδαξεν, ἐχρημάτισε δὲ μέλος τοῦ Δ. Σ. τῆς Σχολῆς ὡς καὶ Πρόεδρος αὐτοῦ.

Ἐκ παραλλήλου προσέφερε τὰς ὑπηρεσίας του ὡς τεχνικὸν μέλος τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Πειραιῶς, λαβῶν ἐνεργὸν μέρος εἰς τὸν μηχανικὸν ἐξοπλισμὸν τοῦ Λιμένος. Πρὸς τούτοις ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν ὑπῆρξεν μέλος τοῦ Ἄν. Τεχνικοῦ Συμβουλίου τῶν Σιδηροδρομῶν παρὰ τῷ ὑπουργεῖῳ Συγκοινωνίας παρασχὼν εἰς αὐτὸ ἀνεκτίμητον συνδρομήν, χάρις εἰς τὰς λαμπρὰς αὐτοῦ ἀρετὰς, τῆς ἀκριβοῦς ἐντιμότητος καὶ τῆς κατὰ βάθος ἐξετάσεως τῶν εἰς αὐτὸν ἀνατιθεμένων ζητημάτων.

Ἔνεκα τῶν ἀνωτέρω τὸ Τεχνικὸν Ἐπιμελητήριον μετὰ βαθείας συγκινήσεως καὶ λύπης ἐπληροφορήθη τὸν πρόωρον θάνατον τοῦ ἐκλεκτοῦ αὐτοῦ μέλους του.

ΤΑΚΗΣ ΚΑΜΑΡΑΣ

Κατόπι μακρᾶς καὶ ὀδυνηρᾶς ἀσθενείας νέον ἀκόμη ἀφήρησεν ὁ θάνατος τὸν συμπαθέστατον συναδέλφον. Ἐγεννήθη εἰς Χαλκίδα τὸ 1896, ἀπεφοίτησε δὲ ὡς πολιτικὸς μηχανικὸς ἐκ τοῦ Ε.Μ.Π. τὸ 1918. Πλὴν μικροῦ διαστήματος καθ' ὃ διετέλεσε τεχνικὸς διευθυντῆς τοῦ ἐργοστασίου Ἑλλοῦ, εἰργάσθη ἀποκλειστικῶς ὡς ἐλεύθερος ἐπαγγελματίας ἐπὶ κεφαλῆς ἀρτιωτάτου τεχνικοῦ γραφείου εὐφύμως γνωστοῦ εἰς ὅλην τὴν χώραν. Εἰς ἑκατοντάδας ἑκατομμυρίων ἀνέρχεται ἡ ἀξία τῶν πάσης φύσεως ἔργων: οἰκοδομικῶν, ὁδοποιίας, ὀχυρωματικῶν, σχολικῶν κλπ τῶν ἐκτελεσθέντων ὑπὸ τοῦ τε-

χνικοῦ γραφείου τοῦ ἐκλιπόντος συναδέλφου. Παρὰ τὸν τεράστιον ὄγκον ὁμως τῶν ἐργασιῶν ἀπέθανε πτωχός. Ἡ δίνη τοῦ πολέμου τὸν εὔρε μετὰ πολλὰς ἀνειλημμένας ὑποχρεώσεις. Ἐπροτίμησε νὰ δαπανήσῃ καὶ τὸν τελευταῖον ὀβολὸν τῆς περιουσίας του παρὰ νὰ κηλιδώσῃ τὸ ὄνομά του παρέχων φαιρινὸν παράδειγμα εὐσυνειδήτου ἐργολήπτου. Εἰς τὴν βαρυνθεντοῦσαν χήραν καὶ τὸν υἱὸν του οἱ φίλοι καὶ συνάδελφοί του εἰς τοὺς ὁποίους θὰ παραμείνῃ ἀλησμόνητος ὁ μεταστάς ὡς πραγματικὸς ἄνθρωπος εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς ἀπευθύνομεν τὰ εὐλικρινέστερα συλλυπητήρια.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΚΑΤΣΟΥΛΙΔΗΣ

Ὁ τεχνικὸς κόσμος τῆς χώρας μας ἀπώλεσεν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Σ. Κατσουλίδου ἓνα παλαιὸν συναδέλφον ὁ ὁποῖος ἐπὶ ὀλόκληρον εἰκοσαετίαν ἀφιερῶθη εἰς τὰ Ἑλληνικὰ σιδηροδρομικὰ δίκτυα. Ἐγεννήθη ἐν Βρατλα τῆς Ρουμανίας τὸ 1880, μετὰ ἐγκυκλοπαιδικᾶς δὲ σπουδᾶς εἰς Ἑλληνικὸν Πρακτικὸν Λύκειον καὶ εἰς παρισινὸν κολλέγιον εἰσηλθε εἰς τὴν Ecole Centrale, ἐξ ἧς ἀπεφοίτησε τὸ 1901 διπλωματοῦχος μηχανολόγος. Ἐν τῇ πράξει ὁμως ἠσχολήθη καθ' ὅλην τὴν σταδιοδρομίαν του μετὰ ἔργα πολιτικοῦ μηχανικοῦ καὶ δὴ ἀποκλειστικῶς σχεδὸν μετὰ μελέτας καὶ κατασκευὴν σιδηροδρομικῶν δικτύων. Οὕτω ἀπὸ τοῦ 1901—1909 διετέλεσε μηχανικὸς κατα-

σκευῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Πειραιῶς—Δεμιρλή—Συνόρων. Εἶτα ἐπὶ τριετίαν εἰργάσθη εἰς Βραζιλίαν ὡς μηχανικὸς κατασκευῆς τοῦ λιμένος τοῦ Pernambuco. Ἐπανελθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα προσλαμβάνεται ὡς μηχανὸς τῆς γραμμῆς Παπαποῦλι—Πλατῦ.

Μεταξὺ 1916 καὶ 1919 διατελεῖ διευθυντῆς τῆς Ἐταιρείας διώρυγος Κορίνθου. Κατὰ τὴν περίοδον 1922—1926 ἐργάζεται ὡς ἐλεύθερος ἐπαγγελματίας εἰς Ἡράκλειον Κρήτης καὶ Θεσσαλονίκην, τέλος δὲ μετὰ 1926 καὶ 1933 ἐκ νέου ὡς μηχανικὸς νέων ἔργων ΣΕΚ., τεχνικὸς διευθυντῆς γραμμῆς ἐν Θεσ/νίκη.